

نهایت انگلیسی

British Invasion

گیتار بیست و آهنگساز اصلی ورزش پلیت خریدنی دارد؟
حتماً دارد! کار کاملاً متفاوت خواهد بود. اگر مردم خوششان نیامد می توانند پولشان را پس بگیرند.
آیا هیچ نوع توت به فکر افتاده بی که گروه را ترک کنی؟
فکر نمی‌کنم که هیچ‌وقت گروه را ترک کنم. من عاشق Oasis هستم! دیوانه‌اش هستم! آهنگ‌های مان هنوز در صدر جدول آند و من واقعاً دلم می‌خواهد که آلبوم جدیدی کار کنیم.
فکر می‌کنی که نوتل برگردد؟

حتماً. برای آن اجراهایی که در ویمبلی داریم به گروه ملحق می‌شود. بعد از آن باید بیستیم و صحبت جدی بکنیم و متقاعد بشویم که او می‌خواهد برگردد و واقعاً می‌خواهد که در گروه بماند. بقیه اعضای گروه هم می‌خواهند که ادامه دهند. تا همین حالا هم نزدیک دو سال است که کاری نکردیم. یک آلبوم جدید داریم که می‌خواهیم روی آن کار کنیم. دوست ندارم این تور را تمام کنیم و دوباره یک سال بی‌کار باشیم. به موسیقی مساختن ادامه می‌دهم. یک آلبوم جدید بیرون می‌دهیم! اما متأسفانه ما داریم، پس چرا صبر کنیم؟
نمی‌خواهم یک جا بچشمیم و هیچ کاری نکنم. می‌خواهم موسیقی بسازم. برای همین است که به من پول می‌دهند. من عضو یک گروه/پول دوستش دارم. مطمئناً نوتل این احساس را ندارد.
حالا، نوتل هنوز، مردم باید چه توقعی از تور تو داشته باشند؟

یک خواننده خوش قیافه روی سن خواهد بود یا تعداد زیادی آهنگ‌های پاتک راک عالی. خشم در من هست، ولی آرام شده‌ام. اجرا خوب خواهد بود. چون ما یک گروه عالی هستیم. دلمان برای نوتل تنگ می‌شود ولی خودمان ما می‌دانیم از سنی‌اش برآیم. نگران نباشید عالی خواهد بود.

به نظر می‌رسد که به خودت خیلی مطمئنی. آیا این یک راه دیگر است تا قدرت‌ها را نشان دهی؟ درست مثل وقتی که گفتی تو زاده شده‌ی بی که یک ستاره راک باشی؟

این را از وقتی که پنج ساله بودم می‌گفتم. منظورم این است که هیچ تکبری در کار نیست. من یک ستاره متولد شده‌ام. ما مهمان ستاره هستیم. پس مشکل چیست؟ مسأله تکبر و خودبینی نیست. اگر این طور بود، باید تمام روز جلوی ایسته می‌ایستادم و خودم را نگاه می‌کردم. اما روی پای خودم هستم و فقط می‌خواهم برای مردم کنسرت‌های عالی اجرا کنم.

پس این پایان Oasis نیست؟
نه ما به استودیو می‌رویم تا آلبوم بعدی‌مان را ضبط کنیم. با آهنگ‌های نوتل یا من. نمی‌دانم در هر صورت، آلبوم جدیدی خواهد بود.

انگلستان به عنوان دومین سرزمین حاصلخیز استعداد راک اندرول طی دوران رگه ۶۳-۱۹۵۹ ایالات متحده بسیاری از هنرمندان راک و بلوز آمریکایی را فعال نگه داشت و خود از نیروی عظیمی از گروه‌های محلی و ستارگان خانگی برخوردار بود.

نویسندگان و کمپانی‌های ضبط ترویج‌دهنده ترانه‌های سوزناک راک به جای راک خود می‌بودند.

بیتز و رولینگ استونز سرده‌مداران نهایت راک انگلیسی به آمریکا شناخته می‌شوند.

تقریباً در همه‌ی بزرگروه‌های راک که کهنه‌کارهای بسیاری وجود دارند، اما کارهای انگلیسی‌ها خاص خودشان است. اکثر آن‌ها با آغاز موفقیت بیتز، Beatles به آمریکا آمدند و تمداد کمی - مانند Herman's Hermits - در آمریکا بسیار پرطرفدار تر از خانه خود بودند. در حالی که برخی گروه‌های با استعداد مانند Roulottes هرگز در جدول آمریکایی به اوج نرسیدند. بنابراین، آمریکایی‌ها شیای میهمی از راک انگلیسی دارند. شاید امر مهمی نباشد، اما واقعیت این است که انگلستان دومین سرزمین حاصلخیز استعداد راک اندرول است.
انگلستان نه تنها بسیاری از هنرمندان راک اندرول و بلوز آمریکایی را طی دوران رگه ۶۳-۱۹۵۹ ایالات متحده فعال نگه داشت، بلکه از نیروی عظیمی از گروه‌های محلی و فدرت چشمگیری از ستارگان خانگی برخوردار بود. Cliff Joe Brown & the, Bill Fury, Richard And The Shadows

Johnny Kidd & The و Wee Willy Harris, Marty Wilde, Bruvvers Pirates این‌ها تنها تعداد انگشت شماری از خیل عظیم بودند. اکثر آن‌ها

تحت حمایت تولیدکنندگان و کمپانی‌های ضبط قرار داشتند که تقریباً همه آن‌ها از ترک موسیقی این گروه‌ها عاجز بودند. الگوی لوئیس برستلی و دکورکاتی این ترانه‌های شورشی به ترانه‌های سوزناک راک محلی بود که اکثر این تولیدکنندگان به دیگر انواع راک ترجیح می‌دادند. بنابراین کلیف ریچارد در هر

ابتدا با قلمه راک اندرول بی نظیر R Move به صدر جدول راه رسیده بود. به زودی به ضبط ترانه‌های عشقی آیکی پرداخت. جانی کید و گروه‌اش ابتدا ترانه راک را بر پایه R & B از قلمه شاکین' All Over Shakin' اما EMI آن‌ها

را به ضبط ترانه‌های شریف عاشقانه واداشت. بعد از اولین ترانه‌های ۱۹۶۳ بیتز که هر صدر جدول جای گرفت بسیاری از این گروه‌ها کنار گذاشته شدند. اما گروه‌های بسیاری نیز جایگزین آن‌ها شدند. برای نمونه رولینگ استونز Rolling Stones با کمپانی‌های قرارداد بست که تا پیش از این حتی جرأت نگاه کردن به آن‌ها را نداشتند. نتیجه، انفجاری تمام عیار از استعداد راک در انگلستان بود.

در ابتدا این انفجار بی‌زمانی بیتز و لورپول می‌گشت اما به زودی به لندن The Rolling Stones (The Rolling Stones) منجمت (The Animals) بی‌رنگم، The Moody Blues (The Moody Blues) و نیکول (The Hollies) و شهرهای دیگر سواست کرد. در هر

حال از این هنگام به بعد انگلستان گروه‌های بسیاری را به ایالات متحده صادر کرد که به موفقیت‌های بسیاری دست یافتند. در حالی که همواره گروه‌های دیگری بودند که در انگلستان به موفقیت می‌رسیدند اما هرگز در آمریکا به

فروش قابل توجهی دست نیافتند. این روند تا اوایل دهه ۹۰ ادامه داشت. اما با انتشار آلبوم Never Mind گروه لیرنولد، راک آمریکایی جان تریزی می‌گرفت و در پی آن بسیاری از گروه‌های زیرزمینی آنترانزیتوراک آمریکایی به جریان اصلی راه یافتند و صدر جدول آمریکا را به اشغال خود درآوردند. شاید بتوان موفقیت

گروه‌هایی چون Oasis یا Bush با گروه‌های دیگر انگلیسی رلاکه بسیاری از آن‌ها مانند Bush خود متأثر از نیروانا و آنترانزیتوراک آمریکایی بودند که البته با وقفه‌ی چند ساله پس از Never Mind به جدول آمریکا راه یافتند. نسخه بدلی از نهایت اولیه انگلیسی لیسند کرد.